

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8040/2544

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สกลไพบูลย์อิมเพกซ์โจทก์ ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน)ผู้ร้อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ว. เวียงศิริ
เฮงก่อสร้าง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 306

ย่อ / หลักกฎหมาย

การโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ 1 ได้ทำเป็นหนังสือและมีการบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปยังการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งมีฐานะเป็นลูกหนี้ของจำเลยที่ 1 อีกทั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ตอบรับทราบการโอนเป็นหนังสือแล้ว การโอนสิทธิเรียกร้องรายนี้เกิดผลบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 306 วรรคหนึ่ง แล้ว อันมีผลให้สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ในการรับเงินค่าจ้างก่อสร้างตกเป็นของผู้ร้องตั้งแต่วันที่การกีฬาแห่งประเทศไทยรับทราบการโอนสิทธิเรียกร้อง ส่วนจำเลยที่ 1 ย่อมหมดสิทธิที่จะรับเงินจำนวนดังกล่าวอีกต่อไป การที่การกีฬาแห่งประเทศไทยไม่ยอมจ่ายเงินดังกล่าวแก่ผู้ร้องโดยอ้างว่ามีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ไว้ชั่วคราวก่อนพิพากษาและได้จ่ายเงินให้แก่เจ้าพนักงานบังคับคดีผู้เป็นตัวแทนของโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของจำเลยที่ 1 ไป จึงเป็นการปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง เมื่อผู้ร้องต้องได้รับความเสียหายก็ชอบที่จะไปดำเนินการเรียกร้องตามสิทธิของตนไม่มีสิทธิที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเรียกเงินคืนจากโจทก์และขอให้เพิกถอนคำสั่งอายัดชั่วคราวได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองผิดสัญญาซื้อขายขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้ 8,384,615.42 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี จากต้นเงิน 7,813,084.12 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ระหว่างพิจารณาศาลชั้นต้นมีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ที่มีต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยในจำนวนเงิน 5,812,100 บาท ไว้ชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาและจนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่จำเลยที่ 1 มีต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยโดยชอบแล้วก่อนที่จะศาลชั้นต้นจะมีคำสั่งอายัดชั่วคราวขอให้เพิกถอนการอายัด ศาลชั้นต้นสั่งนัดไต่สวน และในวันเดียวกันนั้นเองโจทก์และจำเลยทั้งสองทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน และศาลชั้นต้นมีคำพิพากษายอมให้แล้ว ครั้นเมื่อครบกำหนด จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โจทก์จึงขอบังคับคดี ศาลชั้นต้นออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีกรมบังคับคดี ให้เป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อดำเนินการบังคับคดีแก่จำเลยทั้งสองการกีฬาแห่งประเทศไทยส่งเงินตามคำสั่งอายัดของศาลชั้นต้นต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีและเจ้าพนักงานบังคับคดีได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้โจทก์รับไปในวันนัดไต่สวนคำร้องของผู้ร้องศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ส่งเงินตามคำสั่งอายัดชั่วคราวไปยังเจ้าพนักงานบังคับคดี และเจ้าพนักงานบังคับคดีได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวแก่โจทก์ไปแล้ว ดังนั้น คดีจึงไม่มีประโยชน์ที่จะไต่สวนคำร้องเพื่อมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งอายัดต่อไป ให้จำหน่ายคำร้องขอเพิกถอนคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของผู้ร้องผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า

"ข้อเท็จจริงที่คู่ความทุกฝ่ายไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นฎีกาฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2539 จำเลยที่ 1 กับผู้ร้องได้ตกลงทำสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องในอันที่จะได้รับเงินค่าจ้างทั้งหมดที่จำเลยที่ 1 มีต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยให้แก่ผู้ร้อง และได้มีการแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแก่การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นลูกหนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือรับทราบการโอนสิทธิเรียกร้องรายนี้แล้วเพียงมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่า ในการจ่ายเงินค่าจ้างนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยจะจ่ายแก่จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นคู่สัญญาและจะแจ้งให้ผู้ร้องทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้ส่งเจ้าหน้าที่มารับเงินร่วมกับจำเลยที่ 1 ตามหนังสือการกีฬาแห่งประเทศไทยฉบับลงวันที่ 29 ตุลาคม 2539 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2541 โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ และต่อมาในวันที่ 23 มิถุนายน 2541 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องดังกล่าวไว้ชั่วคราวก่อนพิพากษา จนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ครั้นเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2541 ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นขอให้ไต่สวนและมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งให้อายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยไว้ก่อนพิพากษา ศาลชั้นต้นได้นัดไต่สวนคำร้องในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2542 และในวันเดียวกันนี้เองโจทก์และจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน โดยศาลชั้นต้นพิพากษตามยอมให้แล้ว เมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โจทก์จึงขอบังคับคดีจากการบังคับคดีการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ส่งมอบเงินตามคำสั่งอายัดชั่วคราวก่อนพิพากษาให้แก่เจ้าพนักงานบังคับคดี และเจ้าพนักงานบังคับคดีได้จ่ายเงินจำนวนนี้ให้แก่โจทก์ คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า คดีมีเหตุผลสมควรที่จะไต่สวนคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งอายัดชั่วคราวและมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเรียกเงินคืนจากโจทก์หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ 1 ได้ทำเป็นหนังสือและมีการบอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปยังการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งมีฐานะเป็นลูกหนี้ของจำเลยที่ 1 อีกทั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ตอบรับทราบการโอนเป็นหนังสือแล้วการโอนสิทธิเรียกร้องรายนี้เกิดผลบริบูรณ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 306วรรคหนึ่ง แล้วอันมีผลให้สิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ในการรับเงินค่าจ้างก่อสร้างตกเป็นของผู้ร้องตั้งแต่วันที่การกีฬาแห่งประเทศไทยรับทราบการโอนสิทธิเรียกร้อง ส่วนจำเลยที่ 1 ย่อมหมดสิทธิที่จะรับเงินจำนวนดังกล่าวอีกต่อไป การที่การกีฬาแห่งประเทศไทยไม่ยอมจ่ายเงินดังกล่าวแก่ผู้ร้อง โดยอ้างว่ามีคำสั่งศาลอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ 1 ไว้ชั่วคราวก่อนพิพากษา และได้จ่ายเงินให้แก่เจ้าพนักงานบังคับคดีผู้เป็นตัวแทนของโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของจำเลยที่ 1 ไป จึงเป็นการปฏิบัติโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้อง เมื่อผู้ร้องต้องได้รับความเสียหายก็ชอบที่จะไปดำเนินการเรียกร้องตามสิทธิของตน ที่ผู้ร้องฎีกาขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเรียกเงินคืนจากโจทก์และมีคำสั่งให้ไต่สวนคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งอายัดชั่วคราว จึงไม่อาจกระทำได้ ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วิบูลย์ มีอาสา · สุวัตร์ สุขเกษม · วีระศักดิ์ รุ่งรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8040/2544>